

Natečaj za pionirsko fotografsko razstavo občine Ljubljana - Šiška

Uredništvo Javne tribune želi omogočiti mladim ljubiteljem fotografije, da bodo svoja dela lahko predstavili domačemu občinstvu na razstavi, ki bo ob Dnevu republike v prostorih skupščine občine Ljubljana-Šiška. Zato razpisujemo natečaj z naslednjimi pogoji:

1. Na razstavi lahko sodelujejo šolski fotokrožki vseh osnovnih šol iz občine Ljubljana-Šiška.
 2. Fotografije in fotogrami morajo biti izdelani v črno-beli tehniki.
 3. Najkrajša stranica fotografije mora meriti najmanj 18 cm.
 4. Tema: Moja doživetja, vtisi in srečanja.
 5. Dela morajo biti izdelana v šolskem fotografskem laboratoriju.
 6. Dela ne smejo biti kaširana (brez roba).
 7. Posamezni krožek lahko pošlje neomejeno število posameznih del ali kolekcij po 3-5 fotografij.
 8. Dela je treba poslati na naslov Uredništvo Javne tribune, Trg prekomorskih brigad 1, najkasneje do 15. novembra 1967. Kasneje prejetih del žirija ne bo ocenila.
 8. Na hrbtni strani vsake fotografije morajo biti naslednji podatki:
 - naslov dela,
 - ime, priimek, razred in naslov avtorja,
 - naziv in naslov fotokrožka.
 Dela, ki ne bodo opremljena z navedenimi podatki, ne bodo prišla v poštev za razstavo.
 10. Najboljša dela bodo nagrajena.
- Uredništvo Javne tribune želi vsem mladim fotomaterjem mnogo uspeha pri njihovem delu.

Nadaljevanje s 1. strani

ENO SO ŽELJE, DRUGO PA MOŽNOSTI

vprašanja postaviti tudi na dnevne rede sej skupščine občine in družbeno političnih organizacij.

DANILO SBRIZAJ: Družbeno odgovornost in družbeni nadzor nad racionalno porabo teh sredstev lahko dosežemo z družbenimi organi, na primer z upravnim odborom sklada za komunalno urejanje zemljišč, in s cenami, ki lahko vplivajo na to, da se sredstva za komunalno urejanje zemljišč racionalno trošijo. Gre v bistvu za konkurenco: če bo nekdo dobil urejeno zemljišče ceneje recimo v Domžalah, bo raje gradil tam. Pri tem pa ostane še vedno nerazčiščeno vprašanje komunalnih podjetij. Res je sicer, da cene tem podjetjem potrjuje Mestni svet, vendar v samem podjetju potrošniki nimajo nobenega vpliva (razen v „Domu“). Ti problemi za sedaj pravno še niso določeni. Mislim, da bi lahko dosegli učinkovito družbeno kontrolo tako, da bi uporabili vsa sredstva javnega obveščanja.

Popolnoma se strinjam s tem, da je izredno pomembno, da se sredstva za komunalno urejanje res namensko in racionalno uporabijo, kajti prispeva jih kupec stanovanja, ki se pojavi naknadno in na njihovo porabo ne more vnaprej vplivati.

Otroško varstvo je del komunalnega standarda. Znano pa je, da je prav v Šiški to

vprašanje slabše rešeno kot v vseh drugih ljubljanskih občinah.

MARCEL SVETE: Otroško varstvo pri nas v Šiški res ni zadovoljivo rešeno. Če upoštevamo, da so se kapacitete v petih letih povečale za 340 mest, je to ob tako živahni stanovanjski izgradnji smešno nizka številka. Bežigrad je povečal kapacitete v primerjavi z letom 1962 za 100 %. Vič, ki je najskromnejša ljubljanska občina, ima v varstvenih ustanovah 100 % več otrok kot Šiška, čeprav so občani Šiške glede na narodni dohodek na drugem mestu v Sloveniji. Skupščina bi morala povečati sklade za financiranje otroškega varstva. Predviden pa je tudi nov način financiranja vzgojno varstvenih domov, in sicer z delom sredstev, zbranih z otroškim dodatkom. Vprašanje pa je, če bo ta sredstva mogoče uporabiti tudi za investicije. Verjetno jih bomo uporabili za izpopolnjevanje in izvajanje občinskega programa.

V prihodnjih letih bo treba otroškemu varstvu posvetiti še več pozornosti in razmisliti tudi o tem: skupščina občine daje veliko sredstev za letovanja otrok, vprašanje pa je, ali je tritedensko bivanje v koloniji več od novega varstvenega oddelka.

DANILO SBRIZAJ: Poleg komunale je otroško varstvo pri nas najbolj pereč problem. V ljubljanskem merilu smo glede otroškega varstva na zadnjem mestu, ne glede na to, da se število prebivalstva pri nas najhitreje veča.

Pri negospodarskih investici-

jah bomo v bodoče posvetili največ pozornosti prav otroškemu varstvu. Razmisliti pa bi bilo treba tudi o razpisu samoprispevka občanov za povečanje vzgojno varstvenih kapacitet. Otroško varstvo je treba reševati predvsem v okviru krajevnih skupnosti, saj je izrazito komunalno vprašanje.

Zanima nas odnos občinske skupščine do občanov preko zborov volivcev in problemi, ki se tu najpogosteje pojavljajo.

DANILO SBRIZAJ: Istočasno kot skupščina občine je začel delati tudi klub odbornikov, saj je bil njegov program že izdelan. Dogovorili smo se, da bodo tudi člani kluba iniciatorji stikov z volivci. Za sedaj je težko reči, ali se je stanje izboljšalo ali poslabšalo, ker skupščina v novi sestavi še ni imela zborov volivcev. Klub odbornikov pa je že organiziral sestanek s poslanci.

MARCEL SVETE: S sodelovanjem odbornikov — bolj kot poslancev — z delovnimi organizacijami in volivci smo lahko zadovoljni. Oblik sodelovanja občanov s skupščino občine je bilo več. Naj jih nekaj naštejemo: javne tribune, zbori občanov, ki so obravnavali vprašanje komunalne samouprave, in zbori volivcev, ki so imeli na dnevnem redu med drugim tudi komunalni prispevek za uporabo mestnega zemljišča. Občani pričakujejo od odbornika, da bo na zboru volivcev odgovoril na vsa vprašanja v zvezi z delom skupščine občine. Vendar je odborniku težko podrobno tolmačiti ukrepe, ki so v teku ali one, ki so v pripravi. Treba ga je razumeti, saj je tudi on v stalnem delovnem razmerju in ima za delo v skupščini občine in za zbor volivcev na voljo le svoj prosti čas.

Drugi problem je udeležba na zborih volivcev. Udeležba je na oko majhna, vendar moramo pri tem upoštevati, da je odvisna od sestave dnevnega reda in aktualnosti tem, ki so v obravnavi. Čeprav se zbor volivcev udeleži minimalno število udeležencev, lahko odbornik na njem kljub temu iz-

ve za mnenje svojih volivcev. Zato je treba to obliko sodelovanja med skupščino in volivci še krepiti, po drugi strani pa morajo tudi krajevne organizacije SZDL ter krajevne skupnosti odbornikom nuditi pomoč pri njihovem delu.

DANILO SBRIZAJ: Udeležba na zborih volivcev ne more biti edini barometer javnega mnenja, saj na zbor volivcev ljudje ne pridejo samo zaradi tega, ker bi jih neka stvar zanimala — o teh stvareh se lahko informirajo v sredstvih javnega obveščanja — ampak predvsem, da bi določeno stvar kritizirali, ali pa kaj novega predlagali.

STANE PETERCA: Občutljivejši barometer javnega mnenja je delo krajevnih skupnosti. Občani danes ne hodijo na zbor občanov iz formalizma ali zato, da bi dokazali svojo pripadnost socializmu. Udeležijo se zborov volivcev, ki ima na dnevnem redu vprašanja, ki jih zanimajo. Zaradi tega danes občani na zborih tudi ne sedijo več molče, ampak so aktivni.

Bolj problematičen je stik poslancev z volivci in s skupščino. Od poslancev ne moremo zahtevati, da se udeležijo prav vsakega zbora volivcev, volivcem pa je seveda treba omogočiti, da se seznanijo z delom naših republiških in zveznih predstavniških teles in obratno, da svoje poglede na določene probleme in svoje predloge za najboljšo rešitev lahko posredujejo poslancu.

DANILO SBRIZAJ: Vse odločbe komunalnega značaja pošiljamo v vednost krajevnim skupnostim. Na seje skupščine občine vabimo tudi zastopnike krajevnih skupnosti in pošiljamo krajevnim skupnostim ves material za seje skupščine. S tem materialom krajevne skupnosti lahko seznanijo občane, da bodo le-ti lažje aktivno sodelovali pri sestavljanju predlogov za uspešno delo skupščine.

Smo v času reorganizacije družbeno političnih organizacij. Znan nam je namen tega procesa, zanimajo pa nas rezultati.

STANE PETERCA: Učinek reorganizacije moramo še v večji meri poglobiti v enotno delovanje vseh subjektivnih sil v komuni pri preseganju meja delovnih organizacij, pri razvoju samoupravnih odnosov in krepitvi komune kot samoupravne skupnosti.

V teh prizadevanjih žal premalo pridemo do konkretne akcije. Večkrat gredo naša prizadevanja mimo vprašanj, ki občane zelo zanimajo. Še vedno preveč ocenjujemo delo in napore drugih, manj pa svoje lastne. Premalo samostojno razmišljamo, da bi lahko sami izkoristili vse možnosti za reševanje nekaterih problemov. Ne smemo se zapirati vase, ampak moramo razvijati iniciativo in aktivnost pri izkoriščanju lastnih možnosti. Le preko te aktivnosti bomo lahko vplivali na širšo družbeno skupnost.

Najpogosteje premalo poudarjamo uspehe, ki jih dosežemo, in kritično obravnavamo le stvari, ki jih je naš razvoj prerastel. Običajno jih obravnavamo kot slabosti ali celo kot napake. Tudi družbeno politični aktivisti mnogokrat preozko ocenjujejo aktivnost družbeno političnih organizacij samo po številu sestankov in sodelovanju na teh sestankih. Dejstvo je, da veliko število občanov v različnih organih vsak dan ustvarjalno sodeluje pri reševanju različnih problemov.

Če je družbena reforma (v najširšem smislu) tista, ki zahteva, da se reorganiziramo, da osvajamo moderne metode proizvodnje, da razširjamo višjo stopnjo samoupravnih odnosov itd., potem rezultati pri izvajanju reforme kažejo, kako daleč smo z reorganizacijo družbeno političnih organizacij prišli. Rezultati niso neugodni. Napravili smo velik korak naprej, čeprav smo naleteli na vrsto problemov in vprašanj. To smo pravzaprav tudi pričakovali, saj so želje eno, drugo pa dejanski pogoji in možnosti. Seveda pa moramo tudi s hotenji pozitivno prispevati k temu, da bomo možnosti lahko res najbolje izkoristili.

Bruno LAGLER

Tiskarna „Slovenija“

LJUBLJANA, KUMERDEJEVA ULICA (NOVA ZGRADBA)

Telefon 51-310, 51-970

Izdeluje vse vrste obrazcev za ročno in strojno obdelavo, prospekte v eni ali več barvah, časopise, brošure, revije, knjige, plakate, letake, čestitke, vizitke, poročne karte in vse druge vrste tiskovin ter knjigoveške izdelke ● Na telefonski poziv pride prevzet naročila naš zastopnik ● Naročnikom v Ljubljani dostavljamo tiskovine z našim vozilom.

PRIPOROČAMO SE ZA CENJENA NAROČILA